

СЕКЦІЯ 2.

ІСТОРІЯ ТА ФІЛОСОФІЯ РОЗВИТКУ ДЕРЖАВИ ТА ПРАВА

Барановський Петр Петрович

студент 5-го курсу центра підготовки магістрів публічної служби
і професійних судей
Національного університету «Одеська юридична академія»

КРИЗИС НА КОРЕЙСЬКОМУ ПОЛУОСТРОВІ: ВЗАЙМОВІДНОШИННЯ КНДР І США

В 1882 році США і корейська династія Чосон установили відносини, уклавши Договір про мир, дружбу, торгівлю і навігацію, а перший американський дипломатичний посланник прибув в Корею в 1883 році. В 1910 році почався 35-річний період японського колоніального панування в Кореї. Після капітуляції Японії в кінці Другої світової війни в 1945 році, корейський півострів був розділений по 38-й паралелі на дві зони окупації. США зайняли південь країни, а Радянський Союз – північ. В 1948 році на території колишньої єдиної Кореї були створені дві країни – Республіка Корея на півдні і Корейська Народна-Демократична Республіка (КНДР) на півночі [1, с. 80, 240-248, 275-299].

Під керівництвом Сполучених Штатів, коаліція з 16-ти країн Організації Об'єднаних Націй взяла на себе оборону Південної Кореї. Потім відбулося вступлення Китаю в війну на боці Північної Кореї, конфлікт перейшов в затяжну фазу. 27 липня 1953 року завершилася активна фаза бойових дій, мирний договір так і не був підписаний. Північна і Південна Корея мають складні відносини з часу закінчення Корейської війни. Ці дві країни розділені демілітаризованою зоною. В післявоєнний період корейські влади обох країн неодноразово висловлювали своє бажання воз'єднання, але до 1971 року уряду двох країн не було прямих і офіційних контактів. Сполучені Штати підтримують мирне воз'єднання Кореї на умовах прийнятних для корейського народу і визнають, що майбутнє Корейського півострова знаходиться в руках його населення. Сполучені Штати вважають, що конструктивний і серйозний діалог необхідний між Північною і Південною Кореєю для вирішення існуючих проблем. Стремління

Северной Кореи развивать ядерную программу и их нарушения прав человека не способствует интеграции этой страны с остальным международным сообществом [2, с. 23].

В 1994 году Соединенные Штаты и Северная Корея договорились о плане действий по денуклеаризации Корейского полуострова. В 2003 году Соединенные Штаты предложили провести многосторонние переговоры по северокорейской ядерной проблеме. Несколько раундов шестисторонних переговоров были проведены с тех пор. Хотя Северная Корея порой заявляет, что будет предпринимать шаги к денуклеаризации, но её последующие действия, такие как запуски ракет, не являются конструктивными. Соединенные Штаты призвали Северную Корею предпринять конкретные шаги в направлении денуклеаризации, выполнять положения совместного заявления шестисторонних переговоров, соблюдать нормы международного права включая резолюции Совета Безопасности ООН 1718 и 1874, прекратить провокационное поведение, а также принять меры для улучшения отношений с соседями [3, с. 67].

Большинство форм американской экономической помощи, помимо чисто гуманитарной помощи, запрещается государственным департаментом США. Население Северной Кореи время от времени испытывает периоды голода и Соединенные Штаты предоставляют продовольственную помощь. Соединенные Штаты также оказывают помощь северным корейцам по борьбе со вспышкой инфекционных заболеваний в стране. Отношения США и КНДР сильно накалились к 2017 году; по заявлению заместителя постпреда Северной Кореи при ООН, мир оказался на грани ядерной войны. В марте 2018 года в Вантаа (Финляндия) начались неформальные переговоры между представителями США, КНДР и Республики Корея. В 1950 году Соединенные Штаты ввели почти полное экономическое эмбарго в отношении Северной Кореи. В течение следующих лет некоторые из американских санкций были смягчены, но другие были введены вместо них. Экономическое взаимодействие США с Северной Кореей остается минимальным [4, с. 89].

Корейский кризис является остроугольным камнем международных отношений, решения которого приведет к снятию напряжения в мире и поможет создать более эффективную систему безопасности. Деструктивное поведение США в отношении КНДР может привести к переносу конфликта с полуострова в общемировой, что может стать началом необратимого процесса и в итоге есть высокая вероятность мировой войны.

Список использованных источников

1. Исаченко А.Г. Ландшафтоведение и физико-географическое районирование. — Москва: Высшая школа, 1991. — С. 366.

2. Кирьянов О. В. Рост экономического влияния Китая на КНДР: есть ли у Сеула повод для беспокойства? // Россия и АТР. — 2012. — № 4 (78). — С. 132.
3. Захарова Л. В. Межкорейские экономические отношения: от истоков до современности. — М., 2014. — С. 189.
4. Ланьков А. Н. Христианство в Северной Корее / А. Н. Ланьков // Сеульский вестник. — 2004. — № 83 — С. 240.

Ключевые слова: КНДР, США.

Научный руководитель: д.п.н., профессор Витман К. Н.

Білобородова Валерія Василівна

студентка 1-го курсу судово-адміністративного факультету
Національного університету «Одеська юридична академія»

ЕТИКЕТНІ ВИМОГИ ДО ПРЕДСТАВНИКІВ ЮРИДИЧНОЇ ПРОФЕСІЇ

Побудова демократичної, соціальної, правової держави в Україні викликає потребу в кваліфікованих юристах-професіоналах, які спеціалізуються в певних галузях права і визначаються в різних сферах життєдіяльності суспільства. Від професійного рівня культури юристів, гуманістичної спрямованості їхньої активності багато в чому залежить доля і людини, і соціальних спільнот, і майбутнє нашого суспільства. У контексті вищезазначеного завдання побудови правової держави, доцільно звернути особливу увагу на особливості етичної складової юридичної професії, особливої ролі правників у становленні суспільних відносин між особами та їхніми об'єднаннями, впорядкованості та гармонії, а в державі — режиму законності та правопорядку. В зв'язку з цим, ми дослідимо етикетні вимоги до представників юридичних професій.

Перш за все, необхідно відмітити, що професійна етика юристів формується безпосередньо суспільством, його ціннісними настановами, моральними принципами та нормами. Вона є одним із вагомих показників розвитку громадянського суспільства, його внутрішньою характеристикою, що визначається закріпленими в Конституції України правами та свободами громадян, законністю, рівнем правосвідомості. Етика юристів слугує підвищенню їх репутації, престижу юридичної професії, підтримки їх честі та гідності, як наслідок — підвищення авторитету держави.

Отже, саме професійна етика юриста забезпечує реалізацію загально-моральних принципів в умовах професійної діяльності людей,